

ת"פ 12758/08/18 - מדינת ישראל נגד סער גביש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 12758-08-18 מדינת ישראל נ' גביש
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	סער גביש

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה על סעיף 117(ב1) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").

על פי כתב האישום הנאשם סייע למנהלי חברת חופרי אבו חאמד בע"מ להגיש דו"חות מע"מ תקופתיים מבלי שהקפיד עת העביר את הדיווחים לרשויות המס בתוקף תפקידו כרואה חשבון של החברה כי מדובר על דיווחים אשר מבוססים על מסמכים שהוצגו לפניו. כתוצאה מכך הביא לכך שהחברה ומנהליה חמקו מתשלום המס שהיו חייבים בו בפועל, באמצעות דרישת תשומות ביתר בהעדר מסמכים כדין על סך של 379,634 ₪.

במסגרת תשובתו לאישום בה כפר באישום המיוחס לו, העלה ב"כ הנאשם שתי טענות מקדמיות.

הטענה הראשונה הינה טענה מקדמית ולפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה. על פי טענתו של ב"כ הנאשם, נוסח האישום בסעיף העובדות אינו מצביע על כך שהנאשם עבר עבירה על סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, שכן מדובר באישום הדורש מטרה המצריכה יסוד נפשי של כוונה לרמות. לדידו, כתב האישום מייחס לנאשם "העדר הקפדה". אין טענה בעובדות כתב האישום לידיעה או מודעות לכך שהדיווחים היו נכונים ומשכך בהעדר הפירוט הנדרש הרי שיש לזכות את הנאשם הואיל ועובדות כתב האישום אינן מגלות כוונה לרמות.

הטענה השנייה היא טענה של הגנה מן הצדק. במסגרת טענה זו העלה ב"כ הנאשם מספר טענות עובדתיות הנוגעות להתנהלותה של תחנת מע"מ.

אקדים ואציין כבר עתה כי די בעיון קל בסעיף 6 לתשובת הנאשם לאישום ולטענות ההגנה מן הצדק כדי להגיע למסקנה כי דינה של הטענה המקדמית המתייחסת להגנה מן הצדק להידחות.

עמוד 1

כל הטענות שהעלה ב"כ הנאשם בהקשר זה הינם טיעונים עובדתיים המחייבים שמיעת ראיות. לא ניתן להתייחס לטענותיו מבלי לשמוע את העדים הרלוונטיים. יוער גם כי מדובר בטענות הגנה שאינן בהכרח טענות של הגנה מן הצדק אלא טענות הנוגעות לגוף האישום.

לפיכך, כבר עתה אציין כי הטענה בדבר הגנה מן הצדק נדחית בשלב זה. טענה זו תוכל להתברר רק לאחר שמיעת ראיות.

אשר לטענה ולפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה. ב"כ המאשימה הגישה את תגובתה ולפיה אין מדובר בפגם באישום שכן חובתו של הנאשם, במסגרת תפקידו כרואה חשבון הייתה להקפיד ולערוך את דו"חות המע"מ על סמך מסמכים שמגיעים אליו ומבוססים על נתוני אמת. העובדה שהנאשם לא הקפיד על כך, בעוד שבספרים כלל לא הופיעו מסמכים היכולים לתמוך בדרישת התשומות, מעידה על המטרה של הנאשם לסייע למנהלי החברה להתחמק מתשלום מס.

דין והכרעה

סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ קובע כי:

מי שפעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, דינו - מאסר 5 שנים.

סעיף 117(ב) קובע כיצד פועל אותו אדם במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום קנס. ובסעיף המשנה (5) נקבע כי אחת הדרכים להתחמק מתשלום הקנס היא:

(5) ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38;

כלומר, מכאן ברור כי רואה חשבון אשר פועל ומגיש מהימן של רשות המסים את דו"חות החברה חייב לוודא כי המסמכים שמוגשים והדו"חות שמוגשים לרשויות המס נסמכים על המסמך הנדרש. אינני סבור כי בכתב האישום צריך לציין בדיוק מהי מידת המודעות שלו. שאלה זו חייבת להתברר בצורה יסודית במהלך שמיעת הראיות.

משכך, ולאור העובדה שהמאשימה ציינה בכתב האישום במפורש שהסיוע לביצוע עבירות המס הנוטעות נעשה כאשר המשיב לא הקפיד על העברת הדיווחים לרשויות המס על סמך המסמכים, הרי שאין בכך כדי להוות פגם בכתב האישום המצדיק את ביטולו ובוודאי שלא את זיכויו של הנאשם כפי שעותר לכך בא כוחו.

לאור כל האמור לעיל, הטענות המקדמיות כפי שהועלו על ידי ב"כ הנאשם נדחות.

הצדדים יהיו ערוכים לדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ במועד שנקבע.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' שבט תש"פ, 05 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.